

Az élet törvénye

6

2013

„De ha jót cselekesztek és ugyanakkor türelmesen szenvedtek, ez értékes isten előtt.”

(1 Pét 2,20)

**Türelmesen szenvedni?
Lehetséges ez?**

Péter apostol azokhoz a rabszolgákhoz szól, akik megtértek, s akiknek – mint ahogy az akkori társadalomban élő minden rabszolgának – teljesen igazságtalanul sok meg nem értést és bántalmazást kellett elszenvedniük.

**Ez régen történt, de manapság,
hogyan lehet ezt megvalósítani?**

Ezek a szavak minden olyan emberre vonatkoznak, akik valamikor és valahol **meg nem értéseket és igazságtalanságokat kénytelenek elviselni** felebarátaik részéről, legyenek azok feletteseik vagy velük egyenrangúak.

Gondolj azokra, akiknek ma is, igazságtalanságot, meg nem értést kell elszenvedniük, vagy akit magára hagytak, vagy kinevetnek...

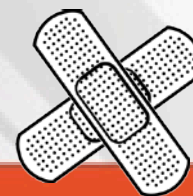
Hogyan lehet az ilyen helyzeteket elviselni és nem haraggal válaszolni?

Jézus magatartását utánozva. Ő arra buzdít, hogy szeretettel válaszoljunk, kegyelmet, azaz Isten által megengedett lehetőséget lássunk a nehézségekben és a meg nem értésekben, hogy bizonyosságot tegyünk az igazi keresztény lelkeletről.

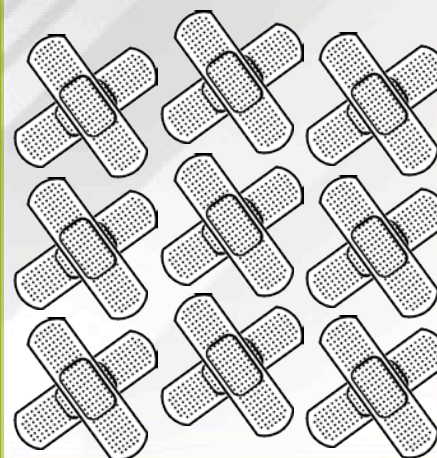
Memória Kártya

TEGYÜNK TANÚSÁGOT
ARRÓL A SZERETERŐL,
AMIT JÉZUS HOZOTT A
FÖLDRE: SZERESSÜNK
MINDENKIT, AZT IS AKI
ROSSZUL BÁNIK VELÜNK!

Tettekben

KISZÍNEZEM...
minden alkalommal, amikor egy
igazságtalanságot látva, megpróbáltam
békét teremteni és a sebeket
begyógyítani.

Türelemmel elviselni...

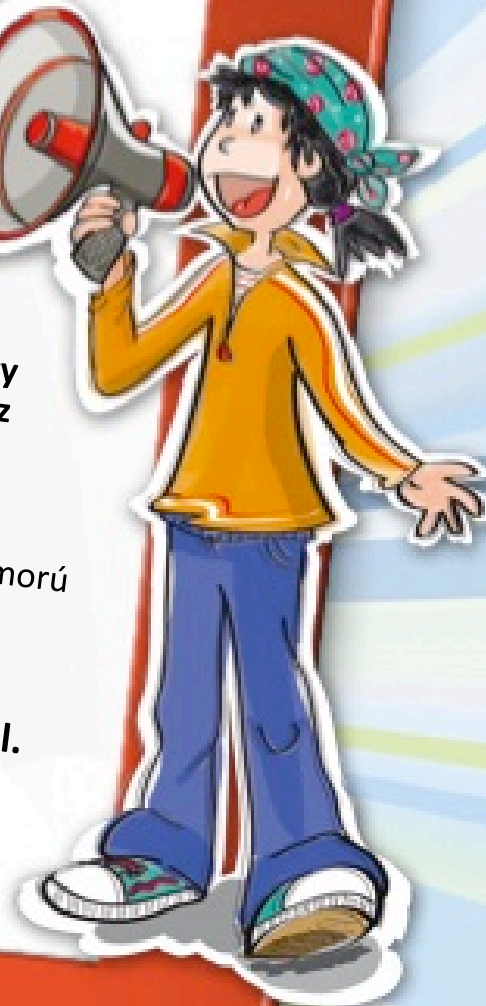
Egy focicsapatban játszom és próbálom ott is megélni az életigét. Támadó vagyok, ezért sok alkalmam van, hogy gólt rúgjak és ezzel győzelemre segítsen a csapatomat. Minél több gólt rúgtam azonban annál furcsább lett a hangulat az öltözőben. Az utóbbi meccseken észrevettem, hogy a társaim egyre kevesebbet passzolnak, különösen az egyikük, aki ahelyett, hogy passzolt volna, megpróbálta egyedül végigvinni a labdát.

Ezzel a társammal egyre nehezebb lett a kapcsolat, az öltözőben gyakran bosszantott.

Nem értettem a viselkedését, de igyekeztem elviselni ezt a nehéz helyzetet. De be kell valljam, megfordult a fejemben, hogy átmegyek egy másik csapatba. Az egyik vasárnap a helyzet különösen elmérgesedett. Miközben a meccsre utaztunk egy szót se szólt hozzám. A pályán pedig úgy tett, mintha nem is léteznék, hiába kiabált rá az edző, egyetlen labdát sem passzolt nekem.

A félidőben lecserélték, s miután végre labdához jutottam sikerült gólt lőnöm és ezzel megnyertük a meccset. Boldogan mentünk az öltözőbe, ahol láttam, hogy ez a társam, szomorú és látszott rajta, hogy sírt is korábban. A többiek magatartása arra ösztönzött, hogy ne foglalkozzak vele, de éreztem belül, hogy nem szalaszthatom el a lehetőséget.

Csendben leültem mellé majd azt kértem tőle, hogy mutasson „ötöst” a kezével. Megértette, hogy megbocsátottam neki. Halkan, de szívbe markoló hangon bocsánatot kért. Mondanom se kell, hogy a következő meccset az ő góljával nyertük meg.

iBrother

